

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7995/2025
23.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца „Аграр-енерги“ ДОО Прокупље и АА из ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Стојановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде, Привредни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранлаштво - Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 125/25 од 06.02.2025. године, у седници одржаној 23.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 125/25 од 06.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 226/24 од 29.10.2024. године усвојен је тужбени захтев тужилаца „Аграр-енерги“ ДОО Прокупље и АА из ... и наложено туженој Републици Србији - Министарство правде - Привредни суд у Нишу да тужиоцима на име накнаде штете исплати укупан износ од 67.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 29.10.2024. године до исплате, као и да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 157.700,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 125/25 од 06.02.2025. године усвојена је жалба тужене Републике Србије и наведена првостепена пресуда је преиначена тако што је одбијен тужбени захтев у наведеној садржини, као и захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка. Обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове поступка и то у износу од 13.500,00 динара на име трошкова првостепеног поступка и износу од 18.000,00 динара на име трошкова другостепеног поступка, у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјављена ревизија тужилаца позивом на члан 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.06.2023. године, а вредност предмета спора је 67.500,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредности 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

У складу са изнетим, на основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић